

[Aage Fogh.]

det at stille Bernstorff slot til rådighed for statens husholdningsråd. Jeg ved ikke, hvorfor det ikke blev gennemført, men jeg vil tro, at det gamle statens serumlaboratorium vil være billigere end Bernstorff slot og vil være langt bedre egnet. Og derfor er dette en af mine henstillinger til de ministre, under hvem det sorterer — desværre er det således, at spørgsmålet her sorterer under to ministre, idet det store antal af de kvindelige konsulenter sorterer under landbrugsministeriet, og det lille antal i statens husholdningsråd sorterer under indenrigsministeren, men det måtte være muligt at få de to ministre til at tale sammen om problemerne —, og jeg vil håbe, at de kvindelige medlemmer af den høje rigsdag i hvert fald vil forstå, at nu er tiden inde til, at der gøres noget alvorligt i denne sag.

Så er det muligt, at der er dem, der vil spørge: Men alt dette, er det ikke en underkendelse af statens husholdningsråd? Nej, ingenlunde! Statens husholdningsråd har gjort det udmærket under hensyntagen til de midler, det har haft til rådighed, men som jeg sagde før, det har hverken plads eller midler i det omfang, det er nødvendigt, hvis det skal løse de opgaver, der brænder på. Og så er der en fejl til efter mit skøn ved statens husholdningsråd, og det er, at embedsmændene fylder for meget. Jeg tror, at hvis man skal nå det helt rigtige resultat, så skal kvinderne have større indflydelse på ledelsen gennem deres organisationer, og så skal embedsmændene have en mere tilbagetrukket plads, som vejledere, men ikke som ledere.

Der må dog være en mulighed for at kombinere disse spørgsmål her, så man kan få en fornuftig løsning. I erkendelse af den store betydning, det har for nationens økonomi og sundhed, at husmødrene får den bedst mulige støtte i deres arbejde, tror jeg; jeg tør garantere for, at de penge, som anvendes her, vil være penge, der giver ganske overordentlige gode renter.

(Kort bemærkning).

Jensen-Broby: Uden at indlade mig på at svare det ærede medlem hr. Aage Fogh i hans betragtninger, vil jeg kun gøre opmærksom på, at når det ærede medlem sagde, at samtlige politiske repræsentanter tiltrådte, at serumlaboratoriet skulle flyttes, så er det ikke rigtigt. Jeg tiltrådte det i hvert tilfælde ikke; og den indstilling, der blev afgivet, gik imod. At jeg senere er gået ud af udvalget, ikke er med i udvalget, forandrer jo ikke noget ved det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Det er rigtigt, at det ærede medlem hr. Jensen-Broby sammen med veterinærdirektøren gik imod os andre. Så gik han ud af udvalget, og det ærede medlem hr. Øllgaard kom ind i stedet, og i den endelige betænkning, der blev afgivet fra udvalget, var vi alle enige, også det ærede medlem hr. Øllgaard som repræsentant for venstre, om at anbefale en flytning og ikke en udvidelse på det pågældende sted.

(Kort bemærkning).

Jensen-Broby: Det sidste skal jeg ikke benægte, det kender jeg ikke noget til, men i den første indstilling, hvorpå ministeriet traf sin afgørelse, var veterinærdirektøren jo ikke ene, for der var jeg med.

Lynnerup Nielsen: Der er ved flere lejligheder sagt her fra denne talerstol, at den sociale standard ikke ville forringes under militariseringen og oprustningen. Ikke desto mindre viser livet, der leves, at vanskelighederne ved at klare dagen og vejen forøges. Mange småkårsfolk bor i lejligheder, der ikke svarer til det, der med rette forstås ved, at en lejlighed kan tjene som en virkelig menneskebolig. Adskillige kommuner fører en fortvivlet kamp mod selvbyggerhuse, fordi sådanne huse i mange tilfælde — ja, vel i langt de fleste tilfælde — ikke opfylder rammerne om, hvad der med rette kan kaldes en god, sund bolig for mennesker. Men selve nøden, boligtrangen, har jo brudt og bryder sådanne kommunale forbud mod selvbyggervirksomhed, fordi kommunerne ikke er i stand til at anvise boliger af en bedre standard. Jeg sidder selv i min kommunes kommunalbestyrelse, Sundby-Hvorup kommune, og jeg har lejlighed til her at se, hvordan sådanne selvbyggerhuse opstår, og er der i stand til at følge boligforholdene. Det er på det boligmæssige område så mangelfuldt hos os, at der mangler mange, mange boliger, som det siger sig selv, når der i en kommune som vor, hvis indbyggertal ligger på omkring 7 000—8 000, er ca. 100 familier under boligforsorg, medens endnu flere bebor lejligheder, der burde have været kasseret forlængst, boliger, der langt fra kan siges at være af en sådan standard, at de virkelig kan tjene som sunde boliger.

Det vil imidlertid ikke sige, at kommunalbestyrelsen har ligget på den lade side med at skaffe boliger. Nej, tværtimod. Der er sat omfattende byggerier i gang gennem flere år, og selv med de høje byggepriser og den